

Ci-ne-club

Surto entusiasmada de la projecció del film-documental "Tchindas", del periodista i amic Marc Serena i el director Pablo García Pérez de Lara. De sobte descobreixo una realitat desconeguda, una manera d'entendre la vida (més que la sexualitat, com podria semblar a priori) i un exercici periodístic de dimensions extraordinàries: distingit, proper i, sobretot, fresc i espontani. L'evidència de com històries simples, en ser explicades, acaben ajudant-nos a entendre realitats complexes. I la màgia de descobrir en la quotidianitat llunyana petits trets extrapolables al nostre dia a dia i a la complexitat de les relacions humanes que, espolsant prejudicis, poden esdevenir menys complexes.

Un retrat (amb una interessant subtileza de plans) de la figura de "Tchinda", una de les dones més estimades de Sao Vicente (Cap Verd) que va sortir de l'armari com a transsexual l'any 1998, serveix d'excusa perfecta per donar visibilitat a la vida a Sao Vicente. Per mostrar com la gent del territori viu amb normalitat l'existència de les "Tchindas" i s'apassiona en la creació de comunitat a través d'una festa com és el carnaval. Tots a l'una.

La desapareguda Cesária Évora ens posa la banda sonora a una història que ens transporta als "tempos" de Cap Verd i ens convida a voler saber-ne més d'un territori poc conegut i concorregut.

La projecció de "Tchindas" en el marc del Cineclub Manresa (que enguany celebra els seus 60 anys d'història) ens recorda la importància i l'essència dels cineclubs (amb totes les seves síl·labes) arreu del territori. Marcs d'acció cultural i/o escenaris de promoció audiovisual que donen veu a històries més minoritàries o més alternatives (no tan comercials). Cinema de petit format (i, segurament, petit pressupost), tot i que de grans històries. Espais on veure i viure el cinema: escoltant i observant fins al més ínfim detall, debatent, dialogant, aprenent i esdevenint catalitzadors de l'experimentació audiovisual local (una bona plataforma per a donar a conèixer els autors de casa) i global. Des dels documentals vivencials a les pel·lícules amb més curt recorregut en els circuits comercials passant pels curtmetratges (a voltes, el germà pobre de l'audiovisual).

Sigui com sigui, una plataforma rica i necessària que contribueix, en l'àmbit local, a la creació de l'hàbit del cinema: apropant-lo al públic i donant-los (nos) la necessària oportunitat d'entendre'l, debatre'l, qüestionar-lo, divergir-ne (si cal), però, sobretot, aprendre a estimar-lo.

Normal
0

21

false
false
false

ES
X-NONE
X-NONE


```
/* Style Definitions */
table.MsoNormalTable
{mso-style-name:"Tabla normal";
mso-tstyle-rowband-size:0;
mso-tstyle-colband-size:0;
mso-style-noshow:yes;
mso-style-priority:99;
mso-style-qformat:yes;
mso-style-parent:"";
mso-padding-alt:0cm 5.4pt 0cm 5.4pt;
mso-para-margin-top:0cm;
mso-para-margin-right:0cm;
mso-para-margin-bottom:10.0pt;
mso-para-margin-left:0cm;
line-height:115%;
mso-pagination:widow-orphan;
font-size:11.0pt;
font-family:"Calibri","sans-serif";
mso-ascii-font-family:Calibri;
mso-ascii-theme-font:minor-latin;
mso-fareast-font-family:"Times New Roman";
mso-fareast-theme-font:minor-fareast;
mso-hansi-font-family:Calibri;
mso-hansi-theme-font:minor-latin;
mso-bidi-font-family:"Cordia New";
mso-bidi-theme-font:minor-bidi;}
```